

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να λέμε πως η προγραμματισμένη για τις 16 Μαρτίου 2008 προβολή του Waking Life στα πλαίσια των εκδηλώσεων του unicorn reality.... ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ! Και γιατί είναι ευχάριστη η θέση μας? Γιατί αντί της προβολής, είχαμε την τιμή να "χρησιμοποιήσουμε" τις απρόβλεπτες συμμετοχές ιδιαίτερων και σημαντικών ανθρώπων, προκειμένου να κάνουμε μια ευρύτερη και, κατά γενική ομολογία, εξαιρετικά ενδιαφέροντα συζήτηση!

Πριν μιλήσουμε για το τι έγινε τελικά τη βραδιά προβολής του Waking Life, ας πούμε δύο λόγια για αυτή την αξιόλογη ταινία... Γιατί παρ' όλο που τελικά δεν προβλήθηκε, αξίζει να την ψάξει και να τη δει κανείς.

Ο τίτλος της ταινίας αποτελεί αναφορά σε μια φράση του George Santayana, ότι «Λογική είναι η τρέλα που χρησιμοποιείται για καλό σκοπό, η ζωή σε εγρήγορση είναι ένα ελεγχόμενο όνειρο» ("

sanity

is

a

madness

put

to

good

uses

;

waking

life

is

a

dream

controlled

.") Ο

Santayana

(1863-1952) ήταν Ισπανός, ο οποίος έζησε και σπούδασε στις Η.Π.Α. και θεωρείται ένας αμερικανός «άνθρωπος των γραμμάτων», παρ' όλο που μόνο 39 απ' τα 89 χρόνια της ζωής του παρέμεινε στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είναι περισσότερο γνωστός για τους αφορισμούς του, με πιο γνωστό το «Εκείνοι που δεν μπορούν να θυμηθούν το παρελθόν είναι καταδικασμένοι να το επαναλάβουν».

Όνειρα. Τι είναι; Μια φυγή απ' την πραγματικότητα ή η πραγματικότητα η ίδια; Η ταινία "W

aking

Life

” παρουσιάζει το όνειρο ενός ανθρώπου και την προσπάθειά του να ανακαλύψει τη διαφορά της ζωής σε εγρήγορση από τον ονειρόκοσμο. Ενώ προσπαθεί να βρει έναν τρόπο να ξυπνήσει, συναντά πολλούς ανθρώπους με τους οποίους συζητά και προβληματίζεται για υπαρξιακά ερωτήματα και μυστήρια της ζωής. Θα μπορούσαμε να φανταστούμε τον εαυτό μας στη θέση του κι όλα αυτά τα ερωτήματα να είναι δικά μας και να περιμένουν – αν όχι απάντηση – τουλάχιστον διερεύνηση. Μπορούμε να ελέγξουμε τα όνειρά μας; Τι μας λένε για τη ζωή; Για το θάνατο; Για τους ίδιους τους εαυτούς μας, από πού ερχόμαστε και πού πάμε; Μην περιμένετε απαντήσεις απ’ την ταινία, παρά έμπνευση και προβληματισμό.

Η ταινία βασίζεται σε διαλόγους (ή και μονολόγους) προσπαθώντας να παρουσιάσει διάφορες απόψεις για πολλά σημαντικά θέματα, όπως τη φύση της πραγματικότητας, τη σχέση μας με τους άλλους, το νόημα της ζωής και πολλά άλλα.

Εντύπωση προκαλεί και η ιδιαίτερή της αισθητική, χάρη στην τεχνική του Rotoscope που έχει χρησιμοποιήσει ο σκηνοθέτης Richard Linklater (όπως και στην πιο πρόσφατη ταινία του "A Scanner Darkly"). Η τεχνική αυτή εφευρέθηκε τη δεκαετία του 1920 και χρησιμοποιήθηκε αρχικά στη φωτογραφία και αργότερα στον κινηματογράφο. Το φιλμ γυρίστηκε εξ' ολοκλήρου ψηφιακά (με μια miniDV κάμερα) και στη συνέχεια μια ομάδα καλλιτεχνών το επεξεργάστηκε με ηλεκτρονικούς υπολογιστές ζωγραφίζοντας ουσιαστικά εκ νέου κάθε καρέ.

Όπως αναφέραμε όμως και αρχικά, η προβολή δεν πραγματοποιήθηκε, έπειτα από τη σύμφωνη γνώμη όλων των παρευρισκομένων. Κι αυτό, γιατί είχαμε την τιμή να παρευρισκονται - αναπάντεχα - στην εκδήλωση ο Παντελής Γιαννουλάκης, ο Λουκάς Καβακόπουλος κι ο Νίκος Φερεσιάδης, οι οποίοι βρίσκονταν στην Αθήνα με αφορμή την ομιλία του Π. Γιαννουλάκη την επομένη ημέρα. Η παρουσία τους, καθώς και η (σχεδόν μόνιμη πλέον) παρουσία του Δημήτρη Ευαγγελόπουλου και του dr. Paul LaViolette, ήταν αρκετές για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις μιας ιδιαίτερα μεγάλης και ενδιαφέρουσας συζήτησης.

Φυσικά, είναι αδύνατο να μεταφερθούν εδώ οι απόψεις και τα πολλά θέματα, τα οποία συζητήθηκαν και διερευνήθηκαν από κοινού εκείνη την υπέροχη βραδιά. Επιγραμματικά, μπορούμε να αναφέρουμε κάποια - ελάχιστα - εξ' αυτών, για να πάρουν μια "γεύση" όσοι δεν μπόρεσαν να είναι εκεί.

Έτσι, μιλήσαμε για το Δρόμο της Καρδιάς, που προσπαθούν να βρουν και ν' ακολουθήσουν οι άνθρωποι, τη σχέση του ανθρώπου με το Σύμπαν και το πώς τον βοηθά ή τον αποτρέπει να πραγματοποιήσει τα όνειρά του, για τις τάσεις που υφίστανται και αντίστοιχα "συνωμοτούν" υπέρ ή κατά των όποιων δράσεων, για την ιστορία της ανθρωπότητας, για την οποία αναφέρθηκε ότι πρόκειται για μια ιστορία παρανοήσεων και παράκαμψης, αντίληψης των μηχανισμών και της λειτουργίας τους, για το "σημείο δυναμικής ισορροπίας" που ενυπάρχει σε οποιαδήποτε κατάσταση ή σύστημα και τις δυνάμεις "αδρανείας" και τάσεις επαναφοράς που αναπτύσσονται για τη διατήρησή του, για το ξεπέραςμα των ορίων και τη δύναμη της Θέλησης και την απαιτούμενη ενέργεια για "ανατροπή", για την κατανόηση του διαφορετικού, για μια νέα ηθική και πολλά άλλα.

Η συζήτηση (και τα διάφορα "πηγαδάκια" που σχηματίστηκαν) συνεχίστηκε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, με ιδιαίτερο κέφι και προς μεγάλη απόλαυση όλων. Ευχαριστούμε όσους παρευρέθηκαν και σας αναμένουμε όλους και στις επόμενες εκδηλώσεις του Unicorn για να συνεχίσουμε το ατέρμονο αυτό ταξίδι μας.